

Nejvyšší soud k dovolání žalobce zrušil rozsudek odvolacího soudu, jemuž uložil nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

S hlediska právního posouzení věci nelze souhlasiti se soudem odvolacím v tom, že bylo by proti žalované straně bez účinku tvrzení strany žalující o tom, že faktury byly postoupeny záložně v K. jen k inkasu. Tvrzení toto naznačuje úmysl stran, který byl sledován připojením doložek o postupu na jednotlivé faktury, a jde o to, aby význam doložek těch byl vysvětlen. Stal-li se postup jen k inkasu a nevyšla-li pohledávka z majetku původního věřitele, nepozbyl tento také práva, aby svojí pohledávkou dále disponoval a ji také zažaloval (srov. rozh. čís. 10.057 sb. n. s.). Prvý soud zjistil, že sporná pohledávka záložně v K. »do vlastnictví« postoupena nebyla. Z tohoto zjištění plyne pak závěr, že nešlo o konečný přechod majetkové hodnoty z postupitele na postupníka, že majetek postupníkův zvětšen nebyl a že tedy pohledávka zůstala dále v disposičním právu postupitelově. Přichází-li nyní odvolací soud k závěru opačnému a míní-li, že jde o přechod pohledávky ze jmění postupníkovy do jmění postupitelova, odporuje to zjištění prvního soudu. Bude proto věcí soudu odvolacího, aby, nesouhlasí-li se zjištěním prvního soudu a s jeho výkladem doložky o postupu na fakturách, opakoval důkazy v tom směru prvním soudem provedené a teprve potom ve věci znovu rozhodl.

Čís. 14145.

Zamítnuta-li v základním sporu žaloba o uznání nemanželského otcovství z důvodu, že žalovaný podle výsledku krevní zkoušky nemůže býti otcem dítěte, nemohly by způsobiti příznivější rozhodnutí pro žalobce důkazy, že žalovaný souložil v kritické době s matkou dítěte. Okolnost, že jiný odborník vyslovil o průkaznosti krevní zkoušky jiné mínění, než znalec, jehož mínění přijal soud za rozhodující, není důvodem obnovy.

(Rozh. ze dne 7. února 1935, Rv I 1936/33.)

Prvý soud zamítl žalobu nezl. Vladimíra K-e proti Rudolfu F-e o uznání otcovství a placení výživného, opřev svůj výrok o to, že podle výsledků krevní zkoušky žalovaný nemůže býti pokládán za otce žalobcova. Žalobce domáhá se obnovy tohoto sporu podle § 530 čís. 7 c. ř. s. tvrdě, že se teprve po vynesení rozsudku dověděl, že Dr. K. vykládá význam a průvodní sílu důkazu krevní zkouškou zcela jinak než soudní znalec Dr. S., na jehož posudku je v odpor vzatý rozsudek vybudován, a že nově nabídnutými svědkyněmi Sch-ovou a T-ovou je podpírána hodnověrnost nemanželské matky, pokud jde o dobu soulože její se žalovaným. Nižší soudy vyhověly žalobě o obnovu, první soud z těchto důvodů: Co se týče znaleckého důkazu, jest napadený rozsudek odůvodněn tím, že podle znaleckého důkazu o zkoušce krevní žalovaný otcem žalujícího dítěte býti nemůže. Znalcem byl Dr. E. S.

Tvrdí-li žalobce, že Dr. J. K. jest o důkazní síle zkoušky krevní jiného názoru než znalec Dr. S., tedy jde pouze o jiný znalecký názor, nikoliv ale o jiný důkazní prostředek. Důkazním prostředkem jest totiž znalectví jako takové, nikoliv ale znalectví určité osoby. K tomuto důkazu musí soud přikročiti, nemá-li sám dostatečných znalostí v určitém oboru vědeckém nebo praktickém. V daném případě se to také stalo a osoba, která soudu podala zprávu o zkoušce krve a jejím významu pro zjištění otcovství, byl Dr. S. Že jiný lékař (Dr. K.) jest jiného názoru, než Dr. S., znamená pouze, že jsou pochybnosti o správnosti provedeného důkazu znalcem, nikoliv ale, že jde o nový důkaz anebo o novou skutkovou okolnost. Správnosti provedeného důkazu znalcem lze odporovati řízením opravným, nikoliv však žalobou o obnovu sporu. Pokud jde však o důkaz svědectvím Marie Sch-ové a Bertý T-ové, mohly by okolnosti, které svědkyně mají věděti, míti příznivý vliv na rozhodnutí sporu o otcovství, bylo proto žalobě o obnovu vyhověti.

Nejvyšší soud k dovolání žalovaného změnil rozsudek odvolacího soudu a žalobu o obnovu zamítl.

Důvody:

V základním sporu zamítl soud žalobu, protože zjistil podle znaleckého posudku, že žalovaný podle výsledku krevní zkoušky otcem žalujícího dítěte býti nemůže, a dále, protože tím pokládal výpověď nemanželské matky za silně oslabenou, takže prý nemohl své zjištění o ni opřít. Jde o to, zda nově nabídnuté důkazy by mohly vzhledem na výsledky průvodního řízení v hlavním sporu působiti rozhodnutí pro nez. žalobce příznivější. Zjištění, že žalovaný nemůže býti otcem žalujícího dítěte, nevylučuje, že žalovaný tělesně obcoval s nemanželskou matkou v kritické době, ale vylučuje, že žalovaný nezletilého žalobce zplodil. Tímto zjištěním by tedy byla vyvrácena domněnka § 163 obč. zák., i kdyby bylo prokázáno, že žalovaný souložil s nemanželskou matkou až do 16. září 1931, jak ona tvrdila. Nově nabídnuté důkazy svědkyněmi Sch-ovou a T-ovou, kterými měla býti podepřena hodnověrnost zmíněné výpovědi nemanželské matky, by tedy nemohly způsobiti příznivější rozhodnutí pro žalobce, poněvadž by tento výsledek nemohl míti ani přímý důkaz, že žalovaný s nemanželskou matkou v kritické době souložil. Závažné by byly tyto důkazy jen, kdyby vedle nich byl nabídnut ještě důkaz, který by byl způsobilý otřásti zjištěním, že podle výsledku krevní zkoušky žalovaný nemůže býti otcem nezletilého žalobce. To se však nestalo. Okolnost, které se žalobce dovolává, že jiný, třeba odborník, vyslovil o průkaznosti krevní zkoušky jiné mínění než znalec, jehož posudek přijal soud za rozhodující v základním sporu, není důvodem obnovy podle § 530 čís. 7 c. ř. s. Musely by, nejde-li o křivou výpověď znalce podle § 530 čís. 2 c. ř. s., býti nabídnuty důkazy o tom, že skutkové předpoklady, na nichž se zakládá posudek znalce, kterého soud slyšel v hlavním sporu, jsou mylné, na příkl., že omylem byla zkoumána krev jiných osob, nebo že zjištění, ke které krevní skupině patří zúčastněné osoby, je mylné. O takové nové důkazy však žalobce žalobu o obnovu neopřel. Není tu tedy předpokladů § 530 čís. 7 c. ř. s.